

"...nincsen üdvösség senki másban..." /ApCsel 4, 12/

JÉZUS KRISZTUS ISTEN FIA MEGVÁLTÓ

2025. Reformáció XXXI. évf., 3. szám

A magyar cserkészek ICHTHÜSZ Közösségének lapja

Karinthy Frigyes: Méné, tekel...

*Hallgasd meg, aztán mondd utánam ezt:
Versben mondom, hogy jobban megjegyezd.*

*Szívedbevésem és füledberágom:
Rossz volt embernek lenned a világon,*

*e korban, melynek mérlege hamis,
S megcsal holnap, mert megcsalt tegnap is.*

*Délben az ember megkísértetett,
Az éjben sírtak a kísértetek.*

*Siratták Krisztus gyötrelmes keresztjét,
De a gyilkost megint hősnek nevezték.*

*A férfi vért ivott s a nő velőt,
Künt a költő bögött a bolt előtt.*

*Halottra adtak selymet és brokátot,
Az élő rongyos volt és vért okádott.*

*Virággal hintették a síri vermet,
Az élő künt a hó alatt didergett.*

*Hangos szóval esküdtek a koporsón,
Az élő balkán jajgatott a borsón.*

*Bámult a gyermek, nagy szemét kinyitva,
Az aggok hallgatták, gyáván sunyítva,*

*de szembeköpte mesterét a hitvány
Pizkos rüpök, a szemtelen tanítvány.*

*Hajók rohantak égő tűzveszélyben,
A ringyók cifra rongya szállt a szélben,*

*de a legszebb és a legékesebb
Szemétdombon rohadt el, mint az eb.*

*Most hát kezem tördelve, sírva kérlek,
Vigyázz, figyelj: készül a tiszta mérleg.*

*Tedd most szívedbe és füledbe el –
Az értelmét majd megtudod, ha kell.*

*MÉNÉ, TEKEL – ha érted, vagy nem érted,
Jegyezd meg jól: tenéked szól s teérted.*

*Egykoron sötétben elmondott dalom,
Mint lángírás, világít a falon.*

*Jegyezd meg jól: ma szürke szók ezek,
De élni fognak, hogyha én nem élek
S lesznek, ha nem lesznek.*

• Gyertek a Berekfürdői Fórumra! (15. oldal)

Ez a lapszám a BGA Alapkezelő

támogatásával jelent meg.

„A Mester itt van és hív téged” (Jn 11,28)

„...hanem Krisztus él bennem...”

Nem csípőből, nem csak kottából, de rugóból...

Olvasandó: Gal 2, 1-21

A bizarr alcímből már kiderül, hogy az alábbiakban azon tűnődöm, hogy mi van gondolataink, szavaink, tetteink vagy akár mulasztásaink mögött. Mondhatjuk az egyszerű választ: mi más, mint én magam?! De ez az egyszerűnek tűnő válasz azért nem egyszerű, mert egyikünk egoja, személyisége sem egyszerű képlet. Bennünk van az emberi méltóság, ilyen-olyan mértékben a teremtett jószágunk néhány szilánkja, meg a gyarlóságunknak, esendőségünknek kisebb-nagyobb halmaza. Az előbbiekkal jól sáfarkodhatnánk, az utóbbiakon uralkodhatnánk, legalábbis rész szerint, de legtöbbször nem ezt tesszük. Hanem ahogy azt a szleng mondja: csípőből/csulóból, séróból/pacekból, indulatból/hangulatból mondunk, teszünk vagy éppen tehetetlenkedünk. Sajnos el kell ismerni, hogy a tudatosságnak sokszor híján vagyunk. És ilyen-olyan pillanatnyi indulatok, hangulatok, a meg gondolatlanság ezer formája meg a kivagyiság egoja jön ki belőlünk cserkészekből is szóban, tettben, mulasztásban. Pedig már a kiscserkésznek is küzdeni kell ez ellen.

Jobb az az eset, ha valamilyen kottához igazodunk. Ilyenek a társadalmi szabályok, ilyen a jól-neveltség, ilyen a józan érdek, az illemszabályok, társadalmi konvenciók etc. Ez utóbbi sorából számunka kiemelkednek a cserkésztvények, a fogadalom és általában a cserkész habitus/ethosz. Kevesebbet hibázik az, aki ilyesmi kottákból játssza élete nagy drámáját. Különösen akkor, ha biblikus/evangéliumi elemek is szerepelnek a kottánkban: szeretet, megértés, türelem etc, ami nálunk magától értetődő (lenne). Mindazonáltal ezzel meg az a baj, hogy Szókratész nagy igazsága vigyorg ránk: „nem elég tudni a jót ahhoz, hogy azt cselekedjem”. Sem a motivációnk nem tökéletes az igazi emberség megélésére, sem a képességünk, hiszen az igazi emberségünk a bűn/tökéletlenség fogságában vergődik. Ráadásul még az is igaz, hogy ha összeszorított foggal, akár a legszentebb kottából, Jézus kottájából játszunk, akkor is sorozatosan „melléütünk”. A lélek kész, de a test erőtlens és ráadásul mindkettő képtelen.

És így jutunk el Pál apostolnak igazán irigylésre méltó hitvallásáig. Ő a Lélek megérintettségében eljutott a krisztusi embernek a legmagasabb fokára, nevezetesen, hogy nem csak Krisztus kottájából próbál játszani, hanem Krisztus belülről a mozgatórugója életének. De jó lenne, ha ezt mindenki mondhatná! De már az is nagyon jó lenne, ha ezt sokan irigyelnék! Kezdve azokkal, akik magukat cserkésznek, különösen is krisztusi cserkésznek mondják, akik a krisztusi kotta viszonylag sikeres, de mégis sokszor klimpírozó játékáig már eljutottak. A krisztusi létünk dobogójának legfelső foka az, hogy/ha „Krisztus él bennem”. S ha Krisztus él bennem, ha Ő a rugója – a készsége és képessége – életemnek, akkor engedelmességben, áldozathozatalban, türelemben, győzelemben és örök perspektívában telik/teljesedik, tehát nem fogy életünk.

Ha ennek vágyaig eljutunk, akkor úgy gondolom, hogy hitgyakorlatunk, imádságunk, igyekezetünk mind előbbre segítenek a református himnusz, a 90. zsoltár nagy céljához, hogy napjaink elmúlásával teljesebbé válik *szívünk bölcsességben*. Ez a bölcsesség pedig azt jelenti, hogy szavaink és tetteink mögött nem indulatok, hangulatok, még csak nem is a leghelyesebb, de számunkra tökéletesen lejátszhatatlan kotta van, hanem maga Krisztus. Az isteni örök szeretet él bennünk és általa élünk mi minőségi életet itt és örökkévalóságot ott.

Dr. Bóna Zoltán, cst., cspk. ICHTHÜSZ elnök

Állíts magadnak jelzőoszlopokat (Jer 30,21)

Charlie Kirk az eagle cserkész

A világ jobbérzésű, talán nagyobb felének lelkét, gondolatait és érzéseit felkavarta a tragikus hír arról, hogy egy 31 éves kétgyermekes családapát Amerikában, egy 3000 fős egyetemi közösségben, előadás közben brutálisan meggyilkolták.

Azok már kevesebben vannak, akik azt is tudták/tudják, hogy Charles James Kirk konzervatív, mélyen hívő, hazáját szerető, konzervatív politikus volt, aki sokak tiszteletét, szeretetét vívta ki, de persze voltak gyűlölői is azok között, akik sem Istent, sem hazát, sem embertársat nem ismernek, nem tisztelnek, nem szeretnek. Mondhatnánk az egyszerűség kedvéért, hogy a cserkész-értékek szerint élők megrendülten gondolnak rá és szereteteire, az „anti-cserkészértékűek” pedig meglepődéssel szaporítják a gyűlöletbeszédet, sőt örömtáncra perdülnek, örömujjongásba fakadnak ki.

A tyúk-tojás sorrendiségnek kérdését vele kapcsolatban is a legnagyobb tisztelettel feltehetjük. Azért volt ilyen, mert a cserkészzet szellemiségében és gyakorlatában nevelkedett, vagy azért érdemelte ki az amerikai cserkészzet legmagasabb kitüntetését, a sas-cserkészzet elismerést, mert olyannak született és olyannak neveltetett, hogy mindenek-

előtt kérje, várja, fogadja és hirdesse az evangéliumi, mindent megelőző isteni szeretetet és rögtön ezután hívja – elsősorban korosztálybeli é/vagy fiatalabb” honfitársait az ebből fakadó hazaszeretetre. Arra a hazaszeretetre, amely az evangéliumi hitből, szeretetből és reménységből táplálkozik és ezáltal egy szép új világot épít, amely éppen a 20.-21. században fordult romlásba.

Charlie Kirknek két nagy bűne volt. Isten szeretetét érezve szeretne Istent és ebből táplálkozva szeretne hazáját, annak csak Krisztusban szerethető, deformálódott részével együtt.

Sajnos ez utóbbinak az amerikai progresszív egyetemek a fellegvárai, és ő odamerészkedett. Tudta, hogy tévúton járnak, ugyanakkor remélte, hogy meggyőzhetőek, és nyilván elhessegette magától annak az ördögi tettetnek a lehetőségét, aminek végül áldozata lett.

Itt hagyta szeretett/szerető családját, hitvesét, gyermekeit, rokonait, barátait, hit- és elvtestvéreit és persze itt hagyta gyűlölködő ellenségeit is. Sok könny hull ezekben a napokban, és sok fájdalom csavarja a gyászolók szívét, mert Charlie akaratan kívül itt hagyott mindent, amiért élt és ami ellen élt. Özvegye szavaiból azonban világossá válik, hogy szent hagyatékul itt hagyta életszemléletének, életművének és életcéljának hagyatékát is.

Erről hitvese könnyek között így vallott: „Nem hagyom meghalni örökségedet...” A krisztusi hit, a politikai értékrend és a haza szolgálatára való elkötelezettség a legértékesebb hagyatéka Charlie Kirknek. Ennek a hagyatéknek zászlója nem hullt a földre és nem kerül a föld alá. Ezt a zászlót most hitvese és leghűségesebb követői magasra emelik, az alágýülekezők pedig bizonyára egyre szélesebb tömeget alkotnak az Amerikai Egyesült Államok és az egész világ javára.

Charlie Kirk cserkésztestvérünk volt, aki nemcsak ingjén, hanem szívében és tetteiben is hordozta az amerikai cserkészlet legnagyobb minősítését az eagle scout elismerést. Mi, magyar cserkés- kortársai tudunk ennél többet mondani magunkra nézve? Természetesen tudunk, ha akarunk. Ha akarjuk tudni, hogy a cserkészlet nem öncélú kedvtelés, hanem egy olyan mozgósításnak a vállalása, amelynek maga Jézus Krisztus az Ura! Ha az Ő fő-sége alatt tudunk hinni, remélni és szeretni úgy, hogy ezzel jobba tesszük a világot. Ha tudunk úgy cserkészkedni, hogy nemcsak a „letaposott füvet” hagyjuk magunk után, hanem a hitnek, reménynek, szeretetnek a szellemi, erkölcsi és fizikai építményeit is. Más szóval, ha a mi cserkészletünknek is lesz olyan hagyatéka, amit az utánunk jövők zászlójukra tűznek és nem engedik, hogy a világ régi rombolásba hulljon, sokkal inkább „új teremtésbe” forduljon.

Charles James Kirk életműve monumentálisan emelkedik ki a hétköznapi szürkeségéből. Ezt csak megkoronázta vértanúsága. Ez a kiváltság csak keveseknek adatik meg és a többség(ünk) balgán nem is vágyik erre. De mártírok, meggyőző tanúk, méghozzá Jézus Krisztus valós szeretetének és az ebből fakadó emberi életminőségnek tanúsítói mindannyian lehetünk. Charlie cserkésztestvérünk élete, halála és örökölete buzdítson erre mindannyiunkat.

Dr. Csobolyó Eszter

A kisgyermek pedig növekedett, és erősödött lélekben (Lk 1,80)

Az idén már nem volt olyan intenzív

a csapat- és vk-táborokba való, istentiszteletekre szóló meghívás az ICHTHÜSZ részére. Természetesen, ahova kaptunk meghívást oda boldogan mentünk – ha tudtunk – és a legjobb érzésekkel jöttünk el.

Természetesen továbbra is töretlen bennünk az a naiv jóhiszeműség, hogy minden táborban, ahol akár egy-két protestáns jelen van, nekik a cserkész/ökumenikus tisztesség okán kegyességük gyakorlására a szervezők, akár a táboron belül akár azon kívül, szervezett lehetőséget biztosítanak. persze ennek minden felekezeti kisebbség esetében így kell lenni. Bár az egyik levelező listáról, arról értesültem, hogy volt olyan vezetőképző tábor, ahol semmilyen istentiszteleti/szакrális esemény nem volt. Meg „mentoráltjaim” köréből is tudok olyan vezetőképzőről, ahol bár a jézusi mércét kétszeresen meghaladó protestáns közösség volt jelen, persze velük is a miselátogatók seregét szaporították. Történne ez fordítva?! Szóval a naiv jóhiszeműségemhez ragaszkodom, amely „szabályt” sok-sok kivétellel erősít.

Az Összeszövő protestáns istentisztelete a Cserkészparkban

Néhány pozitív és negatív élménnyel hadd dokumentáljam korunk cserkészetének idevonatkozó valóságát.

- Kiss Pál Gyuri lelkésztestvéremmel a Julianna majorban szolgáltunk párhuzamosan szentmisével és úrvacsorás istentisztelettel koránnyáron. Csapatátáborban szolgáltam a Börzsönyben egy rk. diakónus testvéremmel egy időben. A gödöllői cserkészparkban pedig több alkalommal is tartottunk protestáns úrvacsorás istentiszteletet szépszámmú résztvevőnek párhuzamosan Rónaszéki János cserkész/lelkésztestvérem szentmiséjével fórumos vezetőképző táborban.

*A 486-os és az 1415-ös veszprémi csapatok börsönyi táborában
- a rk. szentmise a táborhely másik végében történt*

- Örömmel vettem azt a megkeresést is, hogy egy összevont őrsvezetőképző táborban 38 jelöltnek vennének protestáns imakönyveket. A megkereső, kérdésemre, hogy istentiszteletre nincs-e szüksége a 38 főnek nem tudott válaszolni, de hozzám irányította az illetékest. Ezután valóban kaptunk egy felkérést a tavalyihoz hasonlóan egy istentisztelet megtartására, de az időpont számunkra, elérhető cserkész-lelkészeknek nem volt alkalmas. Én is egy másik cserkészprogramban voltam. Felajánlottam 2-3 másik időpontot és kértem, hogy találjanak egy 40 percet azokon a napokon, hogy a protestáns „38-ak” tábori élményéből se hiányozzék az ige és a szentségazon. Mondanom sem kell, ajánlatomat készséggel fogadta cserkésztestvérem, de többet nem keresett. Ha talált valakit e szolgálatra halleluja, de legalább egy sms-t nem küldhetett volna?! De ha nem talált és telefonált volna biznyára, futok még 1-2-3-4 kört és talán lett volna szolgálattevőjük, akivel a tábor az ökumenikus cserkészlet minimumának eleget tett volna.

De jó lenne, ha jóhiszeműségemnek egy nagyobb hányada megvalósulna, a rossz tapasztalataim pedig fogynának. Persze ennek sokfajta emberi feltétele van. Ezeket nem is olyan nagy kunszt teljesíteni, ezért továbbra is érthetetlen számomra, hogy 35 év után ez még mindigvalós, sőt életes jelensége cserkészletünknek.

Persze a remény hal meg utoljára. Főleg azok esetében, akik tudják, hogy „Jézus Krisztus a cserkészletnek is Ura” és, hogy ennek felekezeti/spirituális/ökumenikus következményei is vannak. Nevezetesen az, hogy tisztelettel vagyok cserkésztestvérem hitgyakorlata, kegyessége, pietása iránt is.

Tényleg lehet enélkül komolyan venni a 4. és 5. cserkésztvörényt?

Dr. Bóna Zoltán

Egymás terhét hordozzátok... (Gal 6,2)

Otthon a Mecsekben

A 842. sz. Benedek Elek cserkészcsapat nagytábora 2025.

Idén már harmadik éve, hogy a Kelet-Mecsekben táborozunk. Szinte már haza járunk erre a helyre. Az ez évi táborunkat is a Pusztabányai- kulcsosházba és ehhez tartozó rétre szerveztük. Az előző két évben nem sikerült minden tervezett programot megvalósítani, sem a környék bejárását illetően, sem pedig Pécs csodálatos városának felfedezését tekintve, ezért már a tavalyi tábor végén lefoglaltuk az idei táborunk időpontját.

A 2025-ös nyári nagytáborunk több szempontból is különleges volt számomra, és azt gondolom a Csapat életében is. Ez ugyanis a Csapat 35.-ik nyári tábora volt és – hosszú idő után – rekord méretűre sikeredett a résztvevők számát illetően is! 😊

Temérdek energiát fektettünk a vezetőségből néhányan az elmúlt tanévben a csapat építésébe, ez pedig kifizetődni látszik.

A keretmesénk a Koppányi aga testamentuma volt, mely átszötte a napjainkat, minden reggel kaptunk egy levelet Csomay kapitánytól, melyben feladatok voltak az adott napra vonatkozólag, és dicséret a korábbi nap sikeresen abszolvált feladataiért.

A megérkezés után azonnal nekiláttunk a táborépítésnek, a sátrak felállításának, a konyha berendezésének, és késő délutánra már neki is tudtunk kezdeni az őrönkénti vacsorakészítésnek. Ez immár hagyomány, hogy az első melegételt minden őr maga főzi, és általában jól is szokott sikerülni, de azért vannak bakik természetesen. Idén a sok új kiscserkész miatt aggódtunk leginkább, mert jónéhányan elsőként táboroztak velünk, de volt, akinek élete első tábora volt ez. Profi őrvezetőiknek hála egészen jól sikerült a vacsora rájuk bízott része... Volt még némi kavarodás a lányőrsben is, azt gondolták, azért van annyi só a bögrében, hogy az mind szükséges a paprikáskrumplib. Voltak sűrű, híg és egészen jó állagú alkotások is, az egyik túl sós, a másik túl borsos, a harmadik papri-

káskrumplileves, de az igazán leleményesek a végén ezeket összekeverték a csajkájukban a saját ízlésükre szabva.

Második napunkat a táborban töltöttük érdekes előadásokat hallgatva a természetről, a vadászatról és ezen belül is az afrikai nagyvadak vadászatáról, illetve próbára tehetjük magunkat az életmentés területén is a Kaposvári Honvédség mentősei közreműködésével, amiért nagyon hálásak vagyunk Nekik. Azt gondolom, ez egy olyan tudás, melyre remélhetőleg soha nem lesz szükségünk, de létfontosságú az elsajátítása és rendszeres gyakorlása egyaránt.

A negyedik napunkon egy fárasztó és izzasztó túra következett, azonban a túra végén a Dombay-tónál „találtuk magunkat” és bevethettük elnyűtt testünket a habok közé, így a nap végére senkinek a lelkében nem maradt tüske az izzasztó erőpróba okán, legfeljebb a cipők által feltört sarok sajgó sebei miatt.

A harmadik és ötödik napunkat Pécsett töltöttük, ahol sok-sok érdekes programot sikerült megvalósítani, természetesen a játszva tanulást ezalkalommal is beleszőttük a programokba, így volt bőven növényismereti feladat az arborétumban és a fizika csodáit is megtapasztalhattuk a Zsolnai-negyedben található Laborlátogatás keretein belül. Másztunk hegyet, ettünk pizzát a játszótéren, ami megmosolyogtatott néhány ott tartózkodó felnőttet és a nem hozzánk tartozó

gyermekek érdeklődését is felkeltette... Jártunk a Tettyei mésztufabarlangban, de egy kis fagyizás sem maradhatott ki természetesen. Az ötödik napunk végén a városnézést még ki sem heverve, amikor eljött a sötétség a gyerekek (és a vállalkozó szellemű felnőttek természetesen) lehetőséget kaptak bátorságuk bizonyítására és végig „mehettek” a fiatalok által, az erdőben gondosan kiépített bátorságpróba útvonalán. Hála Istennek mindenki épségben és boldogan teljesítette a kihívást.

A szombati (hatodik) napunk valódi ünnep, mert immár második éve mi is a nagytáborban tartjuk a próbát, fogadalomtételt és fogadalomújítást, melyet ünnepi lakoma követ kifulladásig. Az idei próba útvonala és állomásai is nagyon jól sikerültek. A kezdő és végpont között cserkész útjelzésekkel és üzenetekkel „navigáltuk” a gyerekeket, akik nagyon ügyesen vették az akadályokat, azt gondolom többnyire tisztességesen sikerült felkészülniük az életkoruknak megfelelően összeállított feladatok teljesítésére. A fogadalomtétel/újítás igazán megható volt számomra. Ezen a napon több, mint 60-an tartózkodtunk a táborban, ami sok éve nem látott létszám nálunk, de az állandó létszámunk is bőven meghaladta a negyven főt.

A hetedik napunkon, vasárnap természetesen templomba mentünk. Immár harmadik alkalommal élvezhettük a Pécsváradi Református Gyülekezet vendégszeretetét. Nagy örömmel fogadtak minket és az Istentisztelet végén lehetőséget kaptam néhány szóban bemutatni a csapatot. Minden reggel és este áhitaton vehettünk részt, reggelente egy rövidebb, esténként egy hosszabb igemagyarázattal kiegészítve. A legkisebbek számára is érthető igé magyarázatokat Parancsnokunk Feleségének köszönhetjük, melyeket a gyermekek zöme érdeklődéssel hallgatott, a reggeli lelki úrtavalót pedig mindig az ügyeletes Őrs önként vállalkozó tagjai szolgáltatták.

A hagyományos vasárnapi vízbomba csatát sajnos elmosta az eső, így kézműveskedéssel töltöttük a délutánt.

Az utolsó napunk (hétfő) már csak a pakolásról, táborbontásról és hazautazásról szólt.

Végtelenül hálás a szívem, hogy Isten ilyen fantasztikus emberekkel vesz körül. Igazi csapatmunka volt a tábor szervezése és lebonyolítása is. Mindenki tudta és örömmel végezte a feladatát. Amint valami új, váratlan helyzet adódott, azonnal volt rá önként jelentkező is... Minden reményemet felülmúlta a táborban részt vevő hu-

szonéves korosztály hozzáállása, csodálatos volt látni, hogy akikről azt hittem, már elvesztette Őket a csapat, most jöttek és aktívan kivették a részüket a munkából, sőt három fiatal, cserkész képzésre is jelentkezett az idei tanévben. A tavalyi táborlétszámunkat minden szempontból megdupláztuk és gyakorlatilag minden tökéletesen, a terveknek megfelelően zajlott. A covid után többen is úgy éreztük, vége a csapatnak, elfogytak a gyerekek, csak néhányan erőlködünk még a csapat megmentéséért, egész korosztály hiányzott, nem voltak őrszezetőink, akikre támaszkodva érdemes lett volna toborozni, de Istennek volt/van terve és nem hagyja veszni azt a 35 évnyi belefektetett munkát!

Isten áldásával tesszük tovább a dolgunkat!

Jó munkát!

Beck Franciska
csst. parancsnok-helyettes 842. sz. Benedek Elek cserkészcsapat

A 842-es számú Benedek Elek Cserkész Csapat Táborát a BGA Zrt. támogatta.
Pályázati azonosító száma: NEAO-KP-1-2025/2-001595

Örüljetek az Úrban mindenkor! (Fil 4,4)

A protestáns ének kezdetei – Egy kis történelem

A reformáció ének-kultusza szorosan az istentisztelethez kapcsolódott és kezdetben folytatása volt a középkori katolikus himnusz-, illetve népének-költészetnek. Noha a reformáció az istentisztelet középpontjába a tanítást, az igehirdetést, a prédikációt helyezte, a szertartási és gyülekezeti éneklés jelentősége nem csökkent, sőt ez utóbbi nagymértékben növekedett.

A liturgiát a kezdeti protestantizmus nem törölte el, csak átalakította, s magyar nyelvé tette. Kialakult így a katolikus mise elemeiből egy sajátos protestáns liturgia, mely a pap, a kántor és a kar által énekelt, illetve recitált szövegek előadásából állt. Erre a célra – a középkori előzmény nyomán – zsoltárok, himnuszok, antifónák fordításai szolgáltak, a himnuszok kivételével valamennyi prózában. Az ezekből összeállított „protestáns mise-könyv”-et a misekönyv egyik középkori típusáról graduálnak nevezték.

Pontosan nem állapítható meg, mikor és ki állította össze az első protestáns graduált. De mivel ez nélkülözhetetlen volt a reformált egyházak számára, erre minden bizonnyal már az 1530-as években sor került. Nagy a valószínűsége annak, hogy az elsőt a történetíró Székely István nyomatta ki.

Esti himnuszok a világ teremtéséről a hét minden napjára (De creatione)

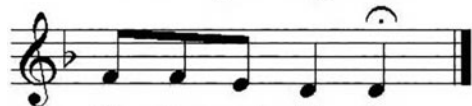
1. Fel - sé - ges Is - ten, mennynek, föld-nek U - ra,

És min-de-nek-nek nagy, bölcs al - ko - tó - ja,

Vi - lá - gos-ság-nak csu-dá - la - tos Aty - ja

És for-má - ló - ja.

2. Elválasztottad akkoron a napot
A sötét éjtől, a világosságot,
Munkálkodásra rendelted a napot,
A szép világot.

3. Ne hagyd lelkünket bűnnek uralnia,
Örök élettől itt elszakadnia,
Gonoszság miatt ne hagyd kárhozni,
Megromlania.

4. De gerjessz minket a mennyei jókra,
Örök életnek szép kívánságára,
Minden bűnöknek távoztatására,
Utálására.

5. Add meg ezeket nekünk, kegyes Atyánk,
Te szent Fiadért, ki minékünk Urunk,
És Szentlelkeddel légy kegyelmes hozzánk,
Tekints mireánk.

S álljon itt egy szintén történelmi ének, melynek szövegét Szkhárosi Horvát Andrásnak tulajdonítják.

1. Sem-mit ne bán-kód - jál, Krisz-tus szent se - re - ge,
Mert nem árt-hat né - ked sen - ki gyű-löl - sé - ge,
No - ha e vi - lág - nak raj - tad dü-hös - sé - ge,
De nem hagy szé-gyen - ben Krisz-tus ő Fel - sé - ge.

2. Királyi nemzet vagy, noha te kicsiny vagy,
Az Atya Istennél bizony te kedves vagy;
Ő szent Fia által már te is fia vagy,
Minden dicsőségben, higgyed, hogy részes vagy.

3. Hogyha te igazán a Krisztusban bízol,
Higgyed, hogy lélekben Istennél gyarapszol,
Ha Krisztus véréből igaz hittel iszol:
Higgyed, hogy örökké meg nem szomjúhozol.

A magyar protestáns énekköltészet a graduálba felvett himnuszok fordításával kezdődött. Természetesen csak azok a latin himnuszok jöhettek számításba, amelyek nem ellenkeztek a reformáció hitelveivel, a Máriáról és a szentekről szóló himnuszoikat eleve kihagyták.

A reformáció énekköltészetének magyar, úttörő mesterei Batizi András, Szekszárdi Horvát András, Sztárai Mihály, Szegedi Gergely voltak. Ám mellettük a történetírók, krónikások is hozzá tettek, mint Tinódi Lantos Sebestyén, Balassi Bálint.

Az ajánlott énekek is a fenti, rövid történelmi visszatekintés illusztrálására hivatottak. Az említett latin himnuszok egyike az Öreg graduálban vált ismertté, mely szövegeinek érdekessége, hogy a hét napjaira egyenként feldolgozza a teremtés történetét. (Új Református Énekeskönyv 682-688. énekei)

Ria

Gályarabság – Reformáció – Cserkészek

A protestáns gályarabokról tavaly, idén és jövőre 350 éves évfordulók kapcsán emlékeznek mindazok, akik a magyar történelem ismerőiként, vagy protestáns identitásukat, hitüket hordozóként vagy egyszerűen az értékekért áldozók iránt tisztelettel tudnak fő tudnak hajtani. Sokféle megemlékezés történt és történik protestáns gyülekezeti, intézményi, szervezeti körökben.

A tavalyi ICHTHÜSZ számunk címlapon verssel, a Jelzőoszlop rovatban írással emlékezett meg az esemény kezdetéről, tartalmáról. ICHTHÜSZ szervezésben sor került egy kétnapos kerékpár túrára Pápan és környékén, ahol két evangélikus és két református lelkészre, illetve tanítóra emlékeztünk. A Soli Deo Gloria Közösség Dunavarsányban kopjafát állított, utána a helyi iskola – több cserkész részvételével – kulturális műsort adott, amelyre a koronát Csorba Dávid egyháztörténész előadása tette fel.

Idén is folytatódott a megemlékezés, hiszen nem kis tortúra után számos emberi veszteséget sem elkerülve, egy kis csapatot 350 éve májusban hajóztak be Nápolyba gályarabként. Hasonló méretű zárandókcsoport tartott megemlékező istentiszteletet a nápolyi evangélikus templomban és a kikötőben. Egy evangélikus motoros közösség ezt követően tett tisztelegő látogatást Nápolyban, amely csapatban motorozott egy cserkésztestvérünk, aki nem melleleg az ICHTHÜSZ Hajó vezetője. Néhány héttel később egy másik, 10 fős csapat autókkal, 50%-ban cserkészek, Pál apostol nyomán jutottak Nápolyba is, ahonnan kezdve Pál apostolt a többi fogollyal együtt szárazföldön kísérték Rómába. Természetesen ők is fölkeresték az említett evangélikus templomot és a kikötőben sértetlenül tisztelegő molinót. Megelőzően, még áprilisban egy népes csoport egynapos konferencián Révkomáromban, különösképpen is a 16. századi ellenreformációnak arra a projektumára koncentrált, amely szerint a magyaroknak magyar identitását is el kell venni – a protestáns hite mellett.

Az idei berekfürdői konferenciánkat megelőző napon, október 9-én a Református Missziói Alapítvány a révkomáromi konferenciának a párját rendezi – nevezetesen arra a projektumra, illetve annak radikális változására koncentrálván, hogy „a magyarokat katolikussá kell tenni” – Gályáktól a közös hajóig címmel. A tervek és a meghívások szerint három-négy cserkészcsapat tagjai fognak sorfalat állni, szolgálni a koszorúzáson. Azt sem titkolom, hogy

az ünnepi előadó Azbej Trisztán államtitkár lesz, akinek gondolom nem csak cserkész múltja van, hanem cserkész szíve is.

Ha az olvasó a fentiekből azt a nem kis erőfeszítést érzi, hogy a cserkészek alig érzékelhető jelenlétét forszírozom a megemlékezések körül, azt jól érzi. Ez azonban nem engem, hanem azt a tényt minősíti, hogy az amúgy sem túl erős protestáns jelenlétet további két tényező gyöngíti a cserkészzetben. Az egyik az, hogy cserkészzetünket csapatoktól a Szövetségig az jellemzi, hogy a vezetés érzékenyen lereagálja az összes katolikus jellegű eseményt és oda természetesen elvárja a protestáns cserkészeket is. Ez egyébként nem volna olyan nagy baj, ha legalább néha fordítva is igaz lenne, például lett volna az MCSSZ-nek valamiféle ötlete a Reformáció 500-ra vagy évente a Reformáció napjára, esetleg egy méltó ökumenikus megbékélés cserkészprogramra mondjuk a gályarab évforduló kapcsán. A másik jelenség önkritikusabb és kifejezetten a protestáns cserkészekre vonatkozik, akik maguk sem sietnek a protestáns identitásuk bármilyen jellegű kifejezésére, sőt az elkészített alkalmakkal sem élnek – nagy tisztelet a kis kivételnek –, lásd Protestáns Sokadalom vagy Református Zenei Fesztivál. Bárcsak megszégyenülnék ez ügyben az idei Reformáció cserkészprogramjai miatt!

Dr. Bóna Zoltán, cst., cspk., ICHTHÜSZ elnök

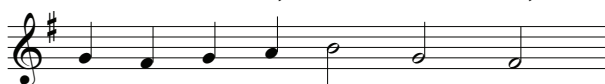
1. Térj ma-gad-hoz, drá-ga Si-on,
Ki A-tyád-ként fel-ka-rol-jon,

Van még né-ked Is-te-ned,
Szí-vét osz-sza meg ve-led!

Azt bün-te-ti, kit sze-ret,

Így pró-bál-ja hi-te-det.

Si-on, ezt hát jól gon-dold meg,

Szabj ha-tárt bús gyöt-rel-med-nek.

2. Hullámok ha rémítenek
Mérhetetlen víz felett, /:
S a habok közt szíved remeg,
Hogy sírod is ott leled;
Ha aludni látod őt,
Ki reményed és erőd:
Sion, soha ne feledd el:
Ő megívhat tengerekkel!

3. Bár hegy, halmok rengenének,
Miket égi kéz emelt, /:
S indulása a nagy égnek
Végromlásra adna jelt:
Ezt látva is el ne hidd,
Hogy ez a perc elveszít,
Sion, addig meg nem dőlhetsz,
Míg oltalmad Istentől les!

4. Bár könyűid omlanának
Gyöngyökül a tengerbe, /:
És elhalván hangja szádnak,
Csak pihegnél, mint gerle,
Bár vér volna bíborod
S kő megszánná nyomorod:
Sion, ne félj a gonosztól,
Baj nem ér, míg Benne bízol!

Folytatás a 16. oldalon

Lábam előtt mécses a te igéd... (Zsolt 119,105)

Gyertek a Berekfürdői Fórumra!

ICHTHÜSZ Vezetői Fórum – 2025. Berekfürdő október 10-12.

Október 10. Péntek

- 17.00 Regisztráció, szálláshelyek elfoglalása
- 18.00 Zászlófelvonás, nyitóáhitat – Nagy László
- 18.15 Vacsora: svédasztal – „Ha jöttök, lesztek, ha hoztok, esztek”
- 19.00 Megnyitó istentisztelet – Szuhánszky Gábor
- 19.30 Nicea 1700 és az ICHTHÜSZ – Bóna Zoltán
- 20.30 Az MCSSZ/ICHTHÜSZ aktuális kérdései: p. lelkeségi képzés, HCSSZ, Vezetőképző, CPGS, OLM, Véralás, kommunikáció – Bóna Zoltán
- 22.00 Zászlófelvonás, záró imádság, takarodó.

felhívják a férfiakat, hogy senkit sem zavarnak.

Október 11. Szombat

- 7.00 Ébresztő, reggeli torna, tisztálkodás
- 8.00 Reggeli áhitat, zászlófelvonás, reggeli – Bóna Zoltán
- 9.30 A 2025-es programok nagyon rövid főlvillantása; a hátralévők finomhangolása (pl.BBL, Advent); a 2026-os programok tervezése: közgyűlés, Tavaszi Portya, Nagytábor, Vízitúra, Fórum,, – Bóna Z.
- Párhuzamosan – forgószínpad: történet és törvények; tűzrakás és főzés; ének és alakizás
- 12.30 Ebéd: paradicsomleves, slambuc
- 14.00 Szabadfórum a Fürdőben
- 16.00 Fórumbeszélgetés a Lelkinevelési területről (MCSSZ Megújuló Nevelési Program) – Bence Kata
- 17.00 Csapatvezetők fóruma: miben van szüksége a csapatoknak az ICHTHÜSZ támogatására? – Bedekovics Péter
- 18.30 Lelkinevelési módszertani ötletek – Bedekovics Péter
- 19.30 Grill-vacsora
- 20. 30 Táboréj igazi tűzzel – Széplaki Mercédesz
- 21.00 Zászlófelvonás, záró imádság, takarodó.

A férfiakat szabadprogram úgy, hogy senkit sem zavarnak.

Október 12. Vasárnap

- 7.00 Ébresztő, reggeli torna, tisztálkodás
- 8.00 Reggeli áhitat, zászlófelvonás, reggeli – Bedekovics Péter
- 9.00 Részvétel a helyi istentiszteleten
- 10.30 Ami a fentiekből kimarad, any other business

- 11.00 Branch, éhhalál ellen: a maradékok elfogyasztása állva
11.30 Zászlólevonás, záróáhítat, könnyes búcsú – Nagy László

Jelentkezés: <https://forms.gle/hr3yb1oaBjwy7THK8>

Részvételi hozzájárulás 5000 Ft/fő, amely NEM tartalmaz fürdőjegyet.

További információk:

Bóna Zoltán cst. (elnök) drbonazoltan1@gmail.com

Nagy László cst. (főtitkár) nagylacik1@gmail.com

Bedekovics Péter cst. (missziói titkár) bedekovics.peter@cserkesz.hu

Minden érdeklődőt szeretettel várunk!

Folytatás a 14. oldalról

5. Bár hordozzad zsarnok láncát, Érjen kínos rabhalál, :/ Ha hitedet el nem játszád, Útad égbe nyitva áll. Örvendj mindig és vígadj, Emlékezz, ki népe vagy! Sion, nincs több Isten egynél, Benne hát ne kételkedjél!	Kihez ajkid oly hön esdnek, Halld: Atyádnak hangja hí. Ő gyalázat, kín helyett Néked jobbján ad helyet; Sion, a menny lesz te részed, Föld gyötrelmét hát ne nézzed!	Sion, minden másképp lesz ott, El fog tűnni nagy sírásod.
6. Ó, ne csüggedj, ím az estnek Már leszállnak árnyai, :/:	7. Végső áldást mondj hazádra, Mely távolról int feléd, :/ Égi honnak a határa Van már hozzád közelébb. Édes érzés mért fog el, Melytől olvad szív, kebel?	8. Angyalok, ti fényes lelkek, Zengjetek víg éneket, :/ Mert már biztos révbe tért meg, Kit bús szélvész hányt-vetett! Már meggyőzte a halált, Istenéhez égbe szállt: Sion, onnan számkivetni Nem fog téged soha senki!

A Magyar Cserkészszövetség ICHTHÜSZ Közösségének folyóirata (ISSN 1219-6479)

Kiadja az Evangéliumi ICHTHYS Cserkész Alapítvány, www.dunavarsanyireformatusok.hu

2336 Dunavarsány, Kolozsvári u. 7. KDB 13597539 12302010 00031878

Felelős kiadó: Nagy László. Szerkeszti: a szerkesztő bizottság

A Bizottság elnöke: dr. Bóna Zoltán. Főszerkesztő: Nagyné dr. Csobolyó Eszter

A bizottság tagjai, a rovatvezetők:

1. A Mester itt van és hív téged (Jn 11,28) – Igemagyarázat: Szuhánszky Gábor
2. Állíts magadnak jelzőoszlopokat (Jer 30,21) – Visszaemlékezések: dr. Bóna Zoltán
3. A kisgyermek pedig növekedett, és erősödött lélekben (Lk 1,80) – Cserkészpedagógia: Nagyné Kele Márta
4. Egymás terhet hordozzátok... (Gal 6,2) – Csapatélet: Széplaki Mercédesz
5. Örüljetek az Úrban mindenkor! (Fil 4,4) – Évfordulók – Ének – Játék – Humor: Botos Mária
6. Lábam előtt mécses a te igéd... (Zsolt 119,105) – Hivatalos rész: Nagy László

A lap megrendelhető Közösségünk címén: 2336, Dunavarsány, Kolozsvári u. 7. Tel.: 06-20 9143-893

e-mail: dunavarsany.ref@gmail.com • Honlap: www.dunavarsanyireformatusok.hu